

РЕШЕНИЕ

№ 472

гр. София, 22.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 17.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11021** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Н. М. против уведомително писмо изх. № 02-250-6500/3993/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като обди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.

В процесното писмо е обективизиран отказ за изплащане на субсидия по заявление с УИН 25/050510/47486. Ето защо, то представлява изрично волеизявление на овластен със закон за това административен орган, с което непосредствено се засягат права на жалбоподателя; поради това, писмото представлява индивидуален административен акт по определението на чл.21, ал.1 АПК и подлежи на оспорване по реда на същия кодекс. Поради това, жалбата, подадена против УП от неговия адресат е процесуално допустима в частта на постановения отказ, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Видно от приложената в преписката разписка, УП е съобщено на 31.10.2011г. Отбелязването в пощенското клеймо за дата на изпращане не се чете. Следва да се приеме, че оспорването е извършено в законоустановения за това срок, предвид указанията относно възможността за обжалване, съдържащи се в текста на процесното УП. Посочва се в определение № 11562/20.09.2012г. по адм. д. № 10059/2012г. на Върховния административен съд, IV отделение, че: „При това

указание относно реда за обжалване на уведомителното писмо следва да се приеме, че в случая е налице нередовно съобщаване, тъй като жалбоподателят изобщо не е уведомен за възможността за съдебно оспорване, което обстоятелство е основание за удължаване на срока за обжалване по реда на чл.140, ал.1 от АПК.” Не е допустима жалбата относно УП в частта, с която е оторизирана сума в размер на поискната. Макар в жалбата да е заявено, че се оспорва УП изцяло, в частта относно втората мярка, по която искането е било изцяло удовлетворено, не е налице предмет на оспорване. Разгледана по същество, жалбата в допустимата ѝ част е основателна.

Видно от първата таблица на процесното УП, след извършени административни проверки неговият издател е приел, че е налице недопустима площ за подпомагане в общ размер на 3,77 ха по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ за три парцела с идентификатори 73701-4131-1-4, 73701-4171-3-2 и 73701-4171-4-1. Видно от приложеното в преписката заявление за подпомагане, за същите парцели жалбоподателят не е заявил подпомагане по Схемите за национални доплащания на площ (СНДП). Не са изложени конкретните фактически основания, въз основа на които административният орган е достигнал до извода за недопустимост на посочените от него площи по СЕПП. Вместо това, в съдържанието на УП са посочени различни разпоредби от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане и Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (Регламент 1122). Тези цитати не представляват фактически основания за издаване на оспорения акт, нито последните могат да бъдат извлечени по смисъла на разпоредбите, тъй като представляват най-общо възможните хипотези на недопустимост за подпомагане, без конкретна привръзка към разглежданото заявление.

По делото са приети две заключения на вещи лица – първоначално и повторно, които съдът в настоящия състав възприема като обективни, компетентни и безпротиворечиви помежду си. Съгласно заключенията (писмени и при изслушването на вещите лица), въз основа на дешифрирани самолетни снимки, направени през 2010г., са отбелязани като попадащи извън т.нар. специализиран слой площи, допустими за подпомагане части от парцелите, заявени от жалбоподателя. При извършените от вещите лица проверки не се установяват видими разлики между площите, приети за необработвани и тези, които попадат в горепосочения слой. според т. нар, заявени от жалбоподателя. При дешифрирането на снимките са допуснати грешки и се наблюдават неточности. За първите два парцела изрично се посочва, че се използват за паша, като на снимките се наблюдават животни.

Допустимостта на площите за подпомагане се определя от нормативноустановените изисквания на съответната схема или мярка за подпомагане. Т. нар.”допустим слой” се създава за целите на административните проверки, актът на одобряването му има характера на вътрешнослужебен такъв. Допустимостта за подпомагане е обусловена от изпълнението на изискванията на нормативните актове, като допустимият слой

улеснява доказването на това изпълнение. В тази връзка, създаденият допустим слой е необходимо да е възможно най-актуален към съответната стопанска година. Наред с това, актът на одобряване на този слой не освобождава административния орган при оспорване на УП да докаже на основание чл.170, ал.1 АПК неговата законосъобразност на всички основания по чл.146 АПК, в т. ч. достоверността на констатациите, направени чрез интерпретация на снимките, тъй като тези констатации се явяват фактическите основания на акта, които органът носи тежестта да установи. В случая вещите лица – агрономи, притежаващи релевантните за дейността специални познания заключават, че от изготвените снимки са били неправилно интерпретирани и площите се стопанисват съобразно предназначението си.

Предвид изложеното и след като извърши проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира същия за издаден в установената форма от компетентен орган. ДФЗ е акредитиран със заповед № РД-09-1166/20.12.2006 г. на министъра на земеделието и горите за единствена РА за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика. Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, обн. в ДВ бр.108/19.12.2008г. Процесното УП в частта относно СЕПП е постановено при допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в неизпълнение на задълженията на административния орган по чл.34-35 АПК. Поради това, в тази си част УП не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал., и ал.4 АПК следва да бъдат уважени съразмерно своевременно направените от страните на ответника искания за възстановяване на разноски. Установява се общ размер на разноските, направени от жалбоподателя: 13 лв., от които 10 лв. държавна такса и 3 лв. банкова такса; от ответника са направени разноски в общ размер 380 лв. – възнаграждение за вещи лица. Общата сума по УП е 3620,48 лв.; същото е отменено за частта от 2705,76лв. Предвид съотношението им, на жалбоподателя следва да бъдат възстановени 75 % от разноските, а на ответника – 25 %. Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-250-6500/3993/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция в частта, с която е отказано финансово подпомагане по Схемата за единно плащане на площ за парцели с идентификатори 73701-4131-1-4, 73701-4171-3-2 и 73701-4171-4-1, за сума в размер на 2705,76лв.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в тази част, в 14-дневен срок съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите по-горе.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Н. М., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 02-250-6500/3993/02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция, в останалата част.

ОСЪЖДА М. Н. М., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 95 (деветдесет и пет) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция да заплати на М. Н. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 9,75 лв. (девет лева и седемдесет и пет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: